

har til Støtte herfor anført, at bemeldte hendes Mand ved sin Død ikke var i Besiddelse af nogen Formue, at hun, der er i en Alder af 60 Aar, er ube af Stand til at erhverve Noget ved Arbejde, samt at hendes eneste Indtægt bestaar i en Rentenydelse af 160 Kroner aarlig efter en afdød Slegtning.

Dette Andragende har Sindsygeanstaltens Direktør paa det Bedste anbefalet, og da Justitsministeriet antager, at det Villighedskrav, som man har erkjendt, at Manden ved en mangeaarig og heberlig Virksomhed i bemeldte Sindsygeanstalts Tjeneste havde erhvervet paa en aarlig Understøttelse, ogsaa bør komme hans Enke tilgode, skal man herved foreslaa, at der bevilges hende en saadan Understøttelse, hvilken Justitsministeriet, naar Hensyn tages til den Manden tilstaaede Løn og Understøttelse, tror passende vil kunne ansættes til 250 Kr. aarlig.

Da Manden, som anført, afgik ved Døden i Oktober Maaned, vil Understøttelsen for indværende Finantsaars Vedkommende saaledes komme til at omfatte 5 Maaneder og udgjøre 104 Kr. 16 Ø. (250 Kr. $\times \frac{5}{12}$), hvilket Beløb saaledes foreslaas bevilget.

Til 13. I Anledning af, at første Inspektør ved Stifternes Sindsygeanstalt paa Grund af et uventet og voldeligt Overfald af en Patient i flere Maaneder under tiltagende Neuralgier maatte holde Sengen, tillod Justitsministeriet ved Skrivelse af 25de Juni 1875, at Direktionen for den nævnte Anstalt for et Lidsrum af 3 Maaneder maatte antage en Hjælper med Lønning og Forpleining som 2den Inspektør, hvilket vilde medføre en samlet Udgift for Anstalten af 240 Kr.

Det viste sig imidlertid, at en Plads med en saa ringe Løn og en saa aldeles forbigaaende Ansettelsestid under de forhaandenværende Forhold ikke var til at faa besat, hvorfor 2den Inspektør fra 1ste Marts til Slutningen af August Maaned med stor Nidkjærhed og ikke ringe Anstrengelse har varetaget Tjenesten for hele Mandfolkeafdelingen. Paa Grund heraf har Direktionen indstillet fornævnte Inspektør til at tilstaaes en Gratifikation af 200 Kr.

For at gjenvinde sit Helbred maatte derhos første Inspektør underkaste sig en Badekur paa 6 Uger ved Vandkuranstalten Græssen. Midlerne til dette Badeophold forskaffedes for en Del ved privat Sammenstød, men selv maatte han dog hertil bidrage omtrent 200 Kr. Da denne Bestillingsmand, der er gift og har to Børn, foruden fri Forpleining for sin egen Person, kun har en aarlig Løn af 600 Kr., er en saadan Ekstraudgift meget sølelig for ham. I Betragtning heraf, samt da det var under Udøvelsen af hans Tjeneste, at han er kommen til Slæde, har ovennævnte Direktion, der betragter det som et Held for Anstalten, at denne dygtige og nidkjære Funktionær har gjenvundet sit Helbred, saa at han nu atter kan udføre sine Forretninger, foreslaaet, at de saaledes af ham selv udredede Kuromkostninger erstattes ham med 200 Kr.

Til begge disse Indstillinger, der formentlig ikke gaa videre end til det, enhver privat Arbejdsherre vilde gjøre i lignende Tilfælde, maa man paa det Barmeste slutte sig, og man foreslaar derfor herved bevilget til hver af de nævnte 2 Inspektører en Gratifikation af 200 Kr. eller til sammen 400 Kr.